

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 15 kwietnia 2024 r.

WNP-R.4131.10.2024

Rada Gminy Mirów

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr LII/300/2024 Rady Gminy Mirów z dnia 15 marca 2024 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Mirów na 2024 r. w części dotyczącej:

- § 11 pkt 1 Załącznika do uchwały w zakresie sformułowania „przez okres zimowy”,
- § 11 pkt 2.

Uzasadnienie

Rada Gminy Mirów podjęła w dniu 15 marca 2024 r. uchwałę Nr LII/300/2024 w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Mirów w 2024 r. W załączniku do uchwały ustalono treść programu. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 20 marca 2024 r., przy piśmie przewodnim znak: OR.0711.5.2024 i z urzędu została poddana kontroli legalności. Analiza treści uchwały wykazała, że podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z powyższym organ nadzoru 28 marca 2024 r. wszczął postępowanie nadzorcze.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580), zwanej dalej ustawą, rada gminy

wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program obejmuje w szczególności: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt; 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt; 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Program zawiera również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków, o czym stanowi art. 11 ust. 5 ustawy.

W § 11 pkt 1 programu wskazano, że „W celu zapewnienia opieki wolno żyjącym kotom na terenie Gminy Mirów, przez okres zimowy zwierzęta te będą dokarmiane”. Natomiast zgodnie z regulacją zawartą w § 11 pkt 2 programu „Dokarmianie wolno żyjących kotów odbywa się tylko w okresie zimowym, przy ujemnych temperaturach i wyznaczonych do tego miejscach, tylko wtedy gdy brak takiego dokarmiania może spowodować skutek utraty zdrowia czy życia zwierząt”.

Powyższe postanowienia programu przekraczają zakres upoważnienia ustawowego, ponieważ ograniczają obowiązek dokarmianie kotów wolno żyjących do okresu zimowego, przy panujących minusowych temperaturach, podczas gdy obowiązek ten powinien być wykonywany całorocznie (por. Wyrok WSA w Bydgoszczy z 19.01.2021 r., II SA/Bd 1046/20, LEX nr 3151679). Ponadto, posłużenie się przez Radę niedookreślonym zwrotem „w okresie zimowym, przy ujemnych temperaturach (...), tylko wtedy gdy brak takiego dokarmiania może spowodować skutek utraty zdrowia czy życia zwierząt” powoduje niejasność przepisów uchwały. Nie sposób bowiem stwierdzić, w jakim okresie koty będą dokarmiane. Już samo określenie pory roku – okresu zimowego rodzi wątpliwości interpretacyjne, ponieważ może być rozumiany jako zima kalendarzowa, która zaczyna się 22 grudnia i trwa do 20 marca, ale też jako zima astronomiczna, której pierwszy dzień wyznacza przesilenie zimowe i jest to data ruchoma. Zatem pojęcie „okres zimowy” jest pojęciem nieostrym i niezdefiniowanym. Również zapis warunkujący dokarmianie kotów zagrożeniem ich życia lub zdrowia narusza dyspozycję art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy. Wskazany przepis obliguje m. in. do wskazania sposobu realizacji obowiązku ich dokarmiania, poprzez określenie miejsc i częstotliwości dokarmiania zwierząt. Kwestie te powinny być szczegółowo uregulowane, co pozwalałoby przyjąć, że regulacja nie jest fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie zadania. Nie należy obowiązkowo

dokarmiania kotów wolno żyjących uzależniać od ewentualnego zagrożenia ich życia lub zdrowia, tym bardziej, że nie zostało określone w jaki sposób i kto, miałby oceniać stan zdrowia tych zwierząt. Ponadto, program powinien faktycznie urzeczywistniać opiekę nad kotami i z założenia powinien zapobiegać sytuacji, aby zdrowie i życie zwierząt było zagrożone. Dodatkowo, analiza kwestionowanych zapisów w kontekście całego § 11 programu, który ogólnikowo odnosi się do kwestii opieki nad kotami wolno żyjącymi, prowadzi do wniosku, że są one nieprecyzyjne i nieczytelne.

W związku z powyższym należy uznać, że Rada Gminy Mirów w sposób nieuprawniony ograniczyła obowiązek dokarmiania kotów jedynie w okresie zimowym, przy ujemnych temperaturach i tylko wtedy, gdy brak takiego dokarmiania może spowodować utratę zdrowia lub życia zwierząt, ponieważ art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy nie daje do tego upoważnienia.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, zgodnie z art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/